

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0039/2009

29.1.2009

BETÄNKANDE

om en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder
(2008/2203(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Glenys Kinnock

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	14
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR	20
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR OCH UTBILDNING	23
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN.....	26
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	30

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder (2008/2203(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 februari 2008: ”En särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder” (KOM(2008)0055),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 5 februari 2008: ”Children in Emergency and Crisis Situations” (SEK(2008)0135),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 5 februari 2008: ”The European Union's Action Plan on Children's Rights in External Action” (SEK(2008)0136),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 april 2008: ”EU: global partner för utveckling – Påskynda arbetet med att uppnå millennieutvecklingsmålen” (KOM(2008)0177),
- med beaktande av rådets slutsatser om främjande och skydd av barnets rättigheter i Europeiska unionens yttre åtgärder – utvecklingsdimensionen och den humanitära dimensionen av den 26 maj 2008,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19–20 juni 2008,
- med beaktande av EU:s riktlinjer för främjande och skydd av barnets rättigheter, som antogs av rådet i december 2007,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om barn och väpnad konflikt, som antogs av rådet i december 2003 och uppdaterades i juni 2008,
- med beaktande av checklistan för integrationen av skyddet av barn som drabbats av väpnade konflikter i Europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP), som antogs av rådet i maj 2006,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter, som generalförsamlingen antog den 20 november 1989, och de frivilliga protokollen till denna,
- med beaktande av EU:s åtgärdsplan för millenniemålen, som rådet antog den 18 juni 2008,
- med beaktande av FN:s resolution 1612 (2005) om barn och väpnad konflikt, som FN:s säkerhetsråd antog vid sitt 5235:e möte den 26 juli 2005,
- med beaktande av ILO-konventionerna nr 138 om minimiålder, som antogs i Genève den 26 juni 1973, och nr 182 om förbud mot och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete, som antogs i Genève den 17 juni 1999,

- med beaktande av FN:s millennieförklaring, som generalförsamlingen antog den 8 september 2000,
- med beaktande av slutdokumentet från FN:s specialsession om barn i FN:s huvudkvarter i maj 2002 under temat ”En värld som passar barn”,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares studie om våld mot barn, som lades fram för FN:s generalförsamling den 11 oktober 2006,
- med beaktande av rapporten om barn och millennieutvecklingsmålen, som Unicef förberett för FN i december 2007,
- med beaktande av rapporten om tillståndet för världens barn 2008, som Unicef offentliggjorde i december 2007,
- med beaktande av rapporten om millennieutvecklingsmålen 2008, som FN:s avdelning för ekonomiska och sociala frågor offentliggjorde i augusti 2008,
- med beaktande av Parisåtagandena att skydda barn från att olagligt rekryteras eller användas av väpnade styrkor eller grupper och principerna och riktlinjerna från Paris avseende barn med anknytning till väpnade styrkor eller grupper, som antogs av ministrar och företrädare för de länder som samlades i Paris den 5–6 februari 2007,
- med beaktande av den afrikanska stadgan om barns rättigheter och välfärd, som Afrikanska enhetsorganisationen OAU antog 1990 och som trädde i kraft den 29 november 1999,
- med beaktande av Cotonouavtalet¹ i dess ändrade lydelse², särskilt artikel 9 om grundsatser i avtalet rörande mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstatsprincipen och grundsatser i avtalet rörande sunt styrelseskick samt artikel 26 om ungdomsfrågor,
- med beaktande av resolutionen från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen om barns rättigheter och barnsoldater³, som antogs i Addis Abeba den 19 februari 2004,
- med beaktande av resolutionen från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen om de sociala följderna av barnarbete och strategierna för att bekämpa barnarbete, som antogs i Port Moresby den 28 november 2008,
- med beaktande av Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen⁴, undertecknat i Lissabon den 13 december 2007, och de konsoliderade versionerna av fördraget om Europeiska unionen

¹ Partnerskapsavtal mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (EGT L 317, 15.12.2000, s. 3).

² EUT L 209, 11.8.2005, s. 27.

³ EUT C 26, 29.1.2004, s. 17.

⁴ EUT C 306, 17.12.2007, s. 1.

och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt¹, särskilt artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen, där det konstateras att Europeiska unionen ska bekämpa social utestängning och diskriminering samt främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, solidaritet mellan generationerna och skydd av barnets rättigheter och att EU i sina förbindelser med den övriga världen ska bidra till fred, säkerhet, hållbar utveckling av vår jord, solidaritet och ömsesidig respekt mellan folken, fri och rättvis handel, utrotning av fattigdomen och skydd för de mänskliga rättigheterna, särskilt barnets rättigheter,

- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: ”Europeiskt samförstånd”², särskilt kravet på att barns rättigheter ska beaktas i alla delar då gemenskapens utvecklingspolitik genomförs,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om europeiskt samförstånd om humanitärt bistånd³, särskilt kravet på att barnen och deras särskilda behov ska ägnas särskild uppmärksamhet,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁴, särskilt artikel 24 om barnets rättigheter,
- med beaktande av det handlingsprogram som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 293/2000/EG av den 24 januari 2000 om att anta ett program för gemenskapens insatser (Daphne-programmet) (2000–2003) för förebyggande åtgärder i kampen mot våld mot barn, ungdomar och kvinnor⁵,
- med beaktande av den politiska deklARATION som antogs i Berlin den 4 juni 2007 i samband med det europeiska forumet om barns rättigheter, där man inskräper vikten av att hänsyn systematiskt tas till barns rättigheter i Europeiska unionens interna och externa politik,
- med beaktande av ”The Framework for the Protection, Care and Support of Orphans and Vulnerable Children Living in a World with HIV and AIDS”, som Global Partners Forum offentliggjorde i juli 2004,
- med beaktande av sin resolution av den 3 juli 2003 om handeln med barn och om barnsoldater⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2005 om exploateringen av barn i utvecklingsländer, med särskild inriktning på barnarbete⁷,

¹ EUT C 115, 9.5.2008.

² EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

³ EUT C 25, 30.1.2008, s. 1.

⁴ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁵ EGT L 34, 9.2.2000, s. 1.

⁶ EUT C 74 E, 24.3.2004, s. 854.

⁷ EGT C 157 E, 6.7.2006, s. 84.

- med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2008 om en EU-strategi för barnets rättigheter¹,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för kultur och utbildning och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0039/2009), och av följande skäl:
 - A. Uppfyllandet av barns rättigheter är nyckeln till deras individuella chanser i livet samt till framsteg för att utrota fattigdom.
 - B. De könsroller som ett samhälle tilldelar sina barn har avgörande betydelse för deras framtid, för deras tillgång till mat och utbildning, deras deltagande i arbetslivet, deras ställning i förhållanden och deras fysiska och mentala hälsa.
 - C. Målen i konventionen om barnets rättigheter har till stora delar inte uppfyllts.
 - D. Av de 2,2 miljarder barn som lever i världen lever 1,9 miljarder (86 procent) i utvecklingsländer. Över 98 procent av de barn som lever i extrem fattigdom lever i utvecklingsländerna.
 - E. Varje dag dör fler än 26 000 barn under fem års ålder i världen, för det mesta av orsaker som hade kunnat förebyggas. Om den nuvarande trenden fortsätter kommer millennieutvecklingsmålet att minska barnadödligheten med två tredjedelar inte att uppnås fram till 2045.
 - F. Man måste beakta punkt 9 i det handlingsprogram som antogs vid den fjärde internationella kvinnokonferensen i Peking den 4–15 september 1995 och som även är en grundprincip som framhållits vid alla internationella konferenser under förra årtiondet om barns rättigheter.
 - G. Om Lissabonfördraget ratificeras av alla medlemsstater kommer skyddet av barns rättigheter att bli ett särskilt mål i EU:s externa politik.
 - H. Kommissionen har fått mandat av rådet att analysera effekterna av de positiva incitamenten för försäljningen av produkter som har tillverkats utan barnarbete, samt att undersöka och rapportera om möjligheterna till ytterligare åtgärder för produkter som har tillverkats under de värsta formerna av barnarbete.
 - I. Barns rätt till utbildning är inte förhandlingsbar. Utbildning och yrkesutbildning spelar en viktig roll i strategin för att gradvis avskaffa barnarbete.
 - J. Det kommersiella utnyttjandet av barn är ett allvarligt brott mot deras mänskliga värdighet och mot principerna om social rättvisa.
 - K. De som köper in varor från utvecklingsländer befinner sig i en nyckelställning när det gäller att upptäcka och vägra köpa varor som helt eller delvis är gjorda av barn. Dessa kan

¹ Antagna texter, P6_TA(2008)0012.

sålunda utöva direkta och effektiva ekonomiska påtryckningar.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens nämnda meddelande om en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder och de kompletterande arbetsdokumenten samt de åtföljande slutsatserna från rådet som viktiga steg mot en EU-strategi för barnets rättigheter.
2. Europaparlamentet erkänner att EU-institutionerna har fäst ökad uppmärksamhet vid barnens rättigheter, men understryker att mycket återstår för att förvandla politiska åtaganden till konkreta åtgärder, och betonar att ingen av planerna kommer att förverkligas om finansieringen inte är ändamålsenlig.
3. Europaparlamentet betonar vikten av att uppfylla millennieutvecklingsmålen rörande åtgärder för att garantera barnens rättigheter och uppmanar medlemsstaterna att uppfylla sina åtaganden att bevilja ändamålsenlig och förutsägbar finansiering genom planerat budgetstöd för att möta riktmärkena för 2010.
4. Europaparlamentet uppmanar EU att kraftfullt bekämpa alla former av diskriminering av flickor (från och med befruktningen) och att avsätta tillräckliga resurser för att bekämpa den ojämlikhet som följer av denna.
5. Europaparlamentet välkomnar de fyra vägledande principerna i kommissionens handlingsplan om barnets rättigheter i de yttre åtgärderna, som består av en holistisk och sammanhängande strategi som baserar sig på barnets rättigheter.
6. Europaparlamentet erkänner att en strategi som baserar sig på barnets rättigheter grundar sig på de normer och principer som definieras i konventionen om barnets rättigheter och är inriktad på att dessa ska förverkligas.
7. Europaparlamentet uppmanar Europeiska gemenskaperna ska ansluta sig till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt till övriga överenskommelser som rör utövande av barnets rättigheter, adoption, sexuellt utnyttjande, barnarbete, skydd av barn i väpnade konflikter och missbruk av barn.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja genomförandet av konventionen om barnets rättigheter och de därtill hörande protokollen och att öka stödet till sådana reformer av tredjeländers rättssystem som utformas för att skydda barn.
9. Europaparlamentet understryker att man vid alla insatser för barns rättigheter måste ta hänsyn till den prioriterade ställning som barnets föräldrar och närmaste släkt har, liksom dess primära vårdare och vårdnadshavare, och särskild vikt bör läggas vid moderns förbättrade ställning.
10. Europaparlamentet påminner emellertid om att barn som möter svårigheter i familjen kan gynnas av att tillfälligt skiljas från sin familj, om detta är en skyddsåtgärd, framför allt när föräldrarna har psykosociala eller psykiska problem eller det förekommer våld inom familjen, trakasserier och sexuella övergrepp.

11. Europaparlamentet betonar det brådskande behovet av att särskilt uppmärksamma de mest sårbara och socialt utestängda flickorna och pojkarna, inklusive funktionshindrade barn, immigrantbarn, minoritetsbarn och barn som har skiljts från sin familj, eller barn som lever utan någon vuxen.
12. Europaparlamentet understryker att i syfte att i praktiken genomföra en strategi som baserar sig på barnets rättigheter måste EU noggrant analysera barnens rättigheter, framför allt då landsstrategidokument, regionstrategidokument och tematiska strategidokument antas eller ses över, på grundval av vilka verksamhet och program rörande barn kan väljas. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att så snart som möjligt eller under halvtidsöversynen av utvecklingsprogrammen förse parlamentet med en översikt av barnrelaterade åtgärder och fördelningen av ekonomiska medel.
13. Europaparlamentet understryker att barns rättigheter systematiskt måste tas med i EU:s politiska dialog och i politiska diskussioner med partnerländer.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en rapport i vilken det klargörs huruvida befintliga internationella överenskommelser mellan Europeiska unionen och tredjeländer redan innehåller en rättsligt bindande bestämmelse om skydd av barnets rättigheter eller, om de inte gör det, huruvida en sådan skulle kunna införas i överenskommelserna.
15. Europaparlamentet anser att barns deltagande måste institutionaliseras och finansieras bättre i partnerländerna och på EU-nivå.
16. Europaparlamentet stöder utbyggnaden av befintliga nätverk för unga och barn som lämpliga plattformar för att engagera och rådfråga barn. Parlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt bjuda in dessa nätverk för att bidra till diskussionerna om landsstrategidokument samt att uppmuntra deras deltagande i utvecklingen av nationella planeringsinstrument.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa partnerländerna att anta en barnvänlig budget, särskilt då Europeiska gemenskapen ger budgetstöd, och att utveckla integrerade och omfattande nationella åtgärdsplaner för barn med klara riktlinjer, mätbara mål, tidsscheman och översyns- och rapporteringsmekanismer om barns rättigheter.
18. Europaparlamentet insisterar på att det i EU:s allmänna budgetstöd bör ingå medel för kapacitetsbyggnad i relevanta ministerier (såsom ministerierna för välfärd, hälsa, utbildning och rättvisa) för att garantera att de bedriver en ändamålsenlig politik och har lämpliga verktyg för att budgetera för och tillhandahålla tjänster för barn.
19. I sina yttre åtgärder bör EU kraftigt uppmuntra tredjelandsregeringar att uppfylla internationella normer för barnets rättigheter, särskilt när det gäller att erbjuda barnen grundläggande sociala välfärdstjänster som gratis skol- och förskolemat och tillgång till hälso- och sjukvård. Samtidigt betonar Europaparlamentet att garantier för barns rättvisa tillgång till utbildning under väpnade konflikter och efter konflikter utgör en viktig investering i konfliktförebyggande verksamhet.
20. Europaparlamentet noterar att de EU-institutioner och den personal som arbetar med barns

rättigheter fortfarande inte räcker till, trots den senaste tidens positiva utveckling på EU-nivå.

21. Europaparlamentet rekommenderar att en särskild EU-företrädare bör utses för att garantera synlighet och ledarskap när det gäller barns rättigheter.
22. En person i varje kommissionsdelegation bör ges ansvaret för barnfrågor.
Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att all personal i högkvarter och på tjänsteuppdrag och i delegationer har fått ändamålsenlig utbildning och vägledning om hur man ska integrera barns rättigheter i externa åtgärder och administrera ett säkert och effektivt barndeltagande.
23. Europaparlamentet kräver att skyddet av barnets rättigheter i enlighet med FN:s konvention om barnets rättigheter ska ges en central plats i det fleråriga ramprogrammet för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter. Parlamentet anser att byrån bör bygga upp ett nätverk med internationella organisationer, barnombudsmän och icke-statliga organisationer, för att man ska dra nytta av deras kunskaper och erfarenheter.
24. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att ta itu med brott mot barns rättigheter, såsom barnarbete, handel med barn, barnsoldater, barn i väpnade konflikter och alla former av våld mot barn, inklusive sexuellt utnyttjande och skadliga traditioner. Parlamentet insisterar dock på att fokus bör ligga på de underliggande orsakerna och på förebyggande av brott mot barns rättigheter.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att låta kampen mot straffrihet ingå i sina yttre åtgärder och förbindelser med tredjeländer, vilket är en viktig åtgärd för att förebygga kränkningar av barnets rättigheter.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att prioritera utveckling av strategier och system för ett nationellt barnskydd i partnerländer som kan ge barn och deras familjer stöd innan barn kommer till skada.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja institutionella strukturer i partnerländer för att skydda och främja barns rättigheter, inklusive oberoende ombudsmän.
28. Europaparlamentet anser att ansträngningar också bör göras för att öka förståelsen och respekten för barns rättigheter bland föräldrar och vårdare samt bland dem som arbetar med barn, såsom lärare och hälsopersonal.
29. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att införliva den officiella registreringen av födselar i politiken för utvecklingssamarbete som en grundläggande rättighet och ett viktigt sätt att skydda barnets rättigheter.
30. Europaparlamentet erkänner att vård och utbildning av de yngsta är ett barns rättighet, inklusive immunisering, uppfostran och tillgång till daghem och förskolor, och erkänner att en viktig del av utvecklingen äger rum under den tidiga barndomen samt att undernäring och brist på vård kan leda till både fysiska och psykiska skador.

31. Europaparlamentet understryker att uppnåendet av millennieutvecklingsmål 2 om allmän, grundläggande utbildning och millennieutvecklingsmål 3 om jämställdhet mellan könen är viktiga för att förebygga brott mot barns rättigheter.
32. Europaparlamentet understryker att åtgärder som särskilt inriktas på flickor krävs, så att de ska ha samma möjligheter som pojkarna att gå i skola, få tillräckligt med mat, tillåtas att uttrycka sina åsikter och få tillgång till hälso- och sjukvård.
33. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att prioritera rätten till utbildning, särskilt för flickor, inom biståndsprogram och den politiska dialogen med partnerländerna. Parlamentet framhåller behovet av att bekämpa den ihållande diskrimineringen i fattiga familjer som inte kan betala skolavgifter för alla sina barn och då väljer att låta pojkarna gå i skolan medan flickorna får stå tillbaka.
34. Europaparlamentet understryker att utbildningsmöjligheter och utbildningsprogram måste vara ”flickvänliga” och bland annat erbjuda alternativa utbildningsformer utanför de formella institutionerna eller flexibla tider, så att flickor som tar hand om sina syskon också kan få utbildning.
35. Europaparlamentet understryker att investeringar i utbildning av flickor är en investering som kommer att få den största effekten när det gäller utrotning av fattigdom, minskad befolkningstillväxt, lägre spädbarns- och barnadödlighet, mindre omfattande undernäring, ökat skoldeltagande och förbättrad hälsa.
36. Europaparlamentet understryker att en utbildning av hög kvalitet bör vara den främsta prioriteten, särskilt i konfliktsituationer och instabila situationer, och välkomnar kommissionens plan att ta med utbildning i humanitära biståndsoperationer. Parlamentet understryker behovet av operationella riktlinjer enligt vilka EU åtar sig att inkludera utbildning i alla humanitära insatser, i linje med miniminormerna som fastställts av det interinstitutionella nätverket för utbildning i nöd- och krissituationer (Interagency Network for Education in Emergencies). Parlamentet efterlyser tillräckligt med medel och personal på EU-nivå för att genomföra nya politiska åtaganden.
37. Europaparlamentet insisterar på att inget barn får berövas den grundläggande rätten till utbildning på grund av ekonomisk utsatthet och uppberor sin vädjan till alla regeringar i utvecklingsländerna att ta fram en precis tidtabell för ett snabbt avskaffande av direkta och indirekta studieavgifter i grundutbildningen och att samtidigt bevara en hög utbildningsnivå.
38. Europaparlamentet understryker att det i EU:s förbindelser med tredjeländer är ytterst viktigt med projekt för utveckling av barnens sociala kompetens, tolerans, solidaritet och ansvar för miljön, särskilt i samband med kampen mot klimatförändringarna.
39. Europaparlamentet påminner om att ett politiskt åtagande om att göra samstämda politiska val på området för minskad fattigdom, en utbildning av hög kvalitet och mänskliga rättigheter, är nyckeln till att minska incitamenten till barnarbete.
40. Europaparlamentet uppmanar Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna att i större utsträckning stödja en rättvis handel och märkningsinitiativ som uppmuntrar företag att

inte använda sig av barnarbete. Parlamentet rekommenderar att respekten för frivilliga uppförandekoder för grundläggande arbetsrättigheter bör kontrolleras bättre, och de europeiska konsumenterna bör få bättre insyn i frågan. Avtal om offentlig upphandling bör uppfylla internationella barnarbetsnormer.

41. Europaparlamentet välkomnar rådets initiativ att göra en studie av effekterna av de positiva incitamenten för försäljning av produkter som tillverkats utan barnarbete och eventuella tilläggsåtgärder, inklusive handelsrelaterade åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att informera det om utformningen, genomförandet och resultatet av denna studie.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en gemensam metod för märkning av produkter som importeras till Europeiska unionen, där det intygas att tillverkningen har skett utan barnarbete i alla delar av produktionskedjan, exempelvis genom angivelsen ”utan barnarbete” på produktförpackningen. Samtidigt bör det garanteras att detta system är förenligt med WTO:s internationella handelsregler.
43. Europaparlamentet lyfter fram millennieutvecklingsmål 4 om minskad barnadödlighet och millennieutvecklingsmål 6 om att bekämpa hiv/aids, malaria och andra sjukdomar. Parlamentet uppmanar gemenskapen och andra givare att stärka de offentliga hälsosystemen, som tillhandahåller kostnadseffektiva tjänster för mödrar, nyfödda och barn till hela befolkningen, och att integrera sjukdomsspecifika interventioner, såsom tillhandahållandet av sängnät som skyddar mot malaria och antiretrovirala läkemedel i dessa hälso-tjänster.
44. Europaparlamentet beklagar de påtryckningar som finns för att underminera politiken för rätten till sexuell och reproduktiv hälsa, något som har lett till fler oönskade graviditeter och otrygga aborter för unga kvinnor. Parlamentet uppmanar EU att bibehålla finansieringsnivåerna för samtliga tjänster rörande sexuell och reproduktiv hälsa för att uppfylla millennieutvecklingsmål 5 om förbättrad mödravård.
45. Europaparlamentet noterar de särskilt negativa konsekvenserna av livsmedelskrisen för barn och understryker behovet av en bred strategi för att öka en tryggad livsmedelsförsörjning, något som inte enbart innebär tillgång till lämpliga livsmedel utan också tillgång till lämpliga mikronäringsämnen, rent vatten, hygien och renhållning, hälso- och sjukvård, ändamålsenlig barnomsorg och en hälsosam miljö.
46. Europaparlamentet noterar Europeiska unionens imponerande politiska ram för att möta tragedin med barn som drabbats av väpnade konflikter. Parlamentet efterlyser bättre övervakning och mekanismer för att öka medvetandet och utbildningsnivån, för att garantera att denna genomförs grundligt på ort och ställe.
47. Europaparlamentet anser att en barnskyddsrådgivare bör ingå i alla ESFP-uppdrag och betonar att utbildning av ESFP-personal på uppdrag även bör omfatta barnskyddsfrågor.
48. Europaparlamentet betonar att de program för avvärjning, demobilisering och återanpassning som stöds av Europeiska säkerhets- och försvarspolitik (ESFP) bör beakta barns särskilda behov.

49. Europaparlamentet anser att särskild uppmärksamhet bör ägnas unga mödrar under och efter konflikter, flyktingflickor och flickor som är interna flyktingar samt flickor som våldtagits och utsatts för sexuellt våld.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att investera i program som syftar till att förebygga och motarbeta sexuellt och könsrelaterat våld mot flickor och pojkar, vilket bör omfatta tillhandahållande av PEP-behandling för att förebygga hivinfektion, stöd för återhämtningstjänster och tjänster för social reintegration och konfidentiella rapporteringsmekanismer.
51. Europaparlamentet understryker att EU också bör stödja åtgärder för att motarbeta stigmatisering och diskriminering eftersom sårbara flickor eller unga kvinnor – såsom de som är hivpositiva, har fallit offer för våldtäkter eller sexuellt våld, fått barn till följd av en våldtäkt eller gjort abort – ofta förskjuts av de samhällen som de lever i.
52. Europaparlamentet uppmärksammar den särskilt svåra situationen för hivsmittade och aids sjuka barn och barn som blivit föräldralösa på grund av aids. Parlamentet fördömer särskilt våldtäkter som begås mot kvinnor och unga flickor i tron att samlag med en oskuld kan bota aids, och kräver att det anordnas lokala informationskampanjer för att undanröja denna vantro och på så sätt skydda framför allt flickor.
53. Europaparlamentet framhåller att FN:s konvention om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar måste respekteras, så att rättigheterna för barn i migrerande familjer tryggas.
54. Europaparlamentet uppmanar EU att använda det tematiska programmet om asyl och migration, som är en del av instrumentet för utvecklingssamarbete, för att stödja särskilt utsatta grupper som exempelvis barn till migranter och barn som lever i fattigdom.
55. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att i sina yttre åtgärder ägna särskild uppmärksamhet åt situationen för barn som möts av diskriminering, inbegripet barn som lever i konflikt med lagen och barn som frihetsberövats och placerats i slutna institutioner. Barn bör få enklare tillgång till rättvisa och till specialanpassad stöd, och deras ålder måste beaktas under hela rättsförfarandet med hjälp av särskilda skyddsåtgärder.
56. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att, när man utformar stödprogram och förhandlar med tredjeländer om handlingsplaner för rättsliga och inrikes frågor, ta upp frågan om rättvisa för ungdomar och att beakta inte enbart ratificeringen av relevanta internationella och regionala normer utan även deras effektiva efterlevnad.
57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja politisk samstämdhet i barnfrågor och att införliva diskussioner om barns rättigheter i andra större politiska områden såsom säkerhet, klimatförändring, migration och biståndseffektivitet.
58. Europaparlamentet kräver att all EU-politik som kan komma att påverka barn i tredjeländer ska bli föremål för ändamålsenliga konsekvensbedömningar och utvärderingar rörande barns rättigheter innan denna politik införs. Parlamentet betonar att barn bör behandlas som en separat och avgränsad grupp eftersom de inte påverkas på samma sätt som vuxna.

59. Europaparlamentet välkomnar initiativet i rådets nämnda slutsatser om att på ett bättre sätt samordna och förbättra arbetsfördelningen på området för barns rättigheter genom att staka ut kommissionens och medlemsstaternas politik och verksamhet i pilotländer.
60. Europaparlamentet är oroat över att pilotländer ännu inte har fastställts och uppmanar medlemsstaterna att bedriva ett nära samarbete med kommissionen för att garantera att denna åtgärd genomförs snabbt.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla förfaranden, riktmärken och indikatorer för att se till att integrerade rättigheter för barnen inte faller bort från dagordningen. Parlamentet delar kommissionens uppfattning att särskilda åtgärder också behövs inom de geografiska fonderna och Europeiska utvecklingsfonden, eventuellt inom prioriterade områden, vid sidan av en integrering av barns rättigheter.
62. Europaparlamentet anser att det skulle kunna spela en mer samordnad och systematisk roll för att övervaka EU:s åtaganden rörande barn, genom till exempel årsrapporten om mänskliga rättigheter.
63. Europaparlamentet föreslår att de interparlamentariska församlingarna (den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen, Eurolat och den parlamentariska församlingen för Europa–Medelhavsområdet) inbjuder barnorganisationerna i värdländerna till sina möten och stöder inrättandet av ett överregionalt ungdomsforum, såsom ungdomsplattformen EU–Afrika.
64. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare och ordförandena i den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen.

MOTIVERING

”There is no trust more sacred than the one the world holds with children. There is no duty more important than ensuring that their rights are respected, that their welfare is protected, that their lives are free from fear and want and that they grow up in peace.” (Kofi Annan¹)

Inledning

Millenniedeklarationen som antogs 2000 är vår plan för förändring och visar våra gemensamma värderingar och gemensamma strävanden. Ändå vet vi att verkligheten ser helt annorlunda ut för hälften av världens två miljarder barn², och vi vet att de mål som fastställs i den konvention om barnets rättigheter som antogs av FN:s generalförsamling 1989 ännu inte har uppfyllts.

Det finns iögonenfallande globala skillnader som klart illustreras av det faktum att även om barnadödligheten sjunker över hela världen finns det 62 länder som gör inga eller otillräckliga framsteg mot millennieutvecklingsmålet om barns överlevnad (mål 4), och nästan 75 procent av dessa finns i Afrika. Varje dag dör 30 000 barn som inte uppnått fem års ålder, trots att enkla, billiga åtgärder skulle ha kunnat rädda deras liv. Med nuvarande utveckling kommer millennieutvecklingsmålet att minska barnadödligheten med två tredjedelar inte att uppnås förrän 2045.

I många länder har hiv hejdat den tidigare registrerade nedgången av dödsfall bland barn, och de stigande livsmedelspriserna kommer att göra det ännu svårare, särskilt som undernäring redan orsakar en tredjedel av alla dödsfall bland barn. När flickor som hämmats i sin utveckling blir vuxna, är de mer mottagliga för sjukdomar och får i sin tur komplikationer vid förlossningen. Om sådana brister kan förhindras genom minskad barnadödlighet och bättre utbildning kan det ge avsevärt ökad ekonomisk tillväxt och jämställdhet.

Barnens perspektiv behöver och förtjänar uppmärksamhet. De säger själva att de vill bli tillfrågade och att de vill att deras synpunkter och perspektiv, deras förhoppningar och drömmar, ska bli ett led i strävandena att bygga en värld som är lämplig för barn. När vi arbetar på att uppfylla millennieutvecklingsmålen måste vi i alla strategier, initiativ och finansieringsprioriteringar bli mer uppmärksamma på de prioriteringar som har ställts upp av barn och för barn.

Som den 17-årige Khairul Azri sa vid FN:s speciella toppmöte om barn: “De vuxna missar poängen. När anses ett barn vara tillräckligt duktigt för att få vara med och delta aktivt? Om vi aldrig får chansen att vara med så kommer vi aldrig att lära oss. Låt oss vara med från början så ska ni se att vi får luft under vingarna.”

¹ State of the World's Children, 2000.

² I artikel 1 i FN:s konvention om barnets rättigheter definieras ett barn som en person under 18 år: ”I denna konvention avses med barn varje människa under 18 år, om inte barnet blir myndigt tidigare enligt den lag som gäller barnet.”

En viktig del av alla våra satsningar på barns rättigheter är att se till att det politiska åtagandet när det gäller barn ligger på högsta nivå. I sina partnerskap med utvecklingsländerna måste EU påverka politiken för att rädda barns liv genom att uppmuntra investeringar i rent vatten, sanitetsanläggningar, utbildning av kvinnor och flickor, mödra- och barnavård och näring.

EU:s alla institutioner har på ett lovvärt sätt alltmer betonat nödvändigheten av att barns rättigheter finns med och erkänns inom relevanta politikområden och program. Reformfördraget som undertecknades i Lissabon innehåller ett antal hänvisningar till vikten av att så väl som möjligt beakta barnets intressen¹ i linje med FN:s konvention om barnets rättigheter. Rådets riktlinjer för främjande och skydd av barnets rättigheter, kommissionens meddelande Mot en EU-strategi för barnets rättigheter och riktlinjerna om barn och väpnad konflikt, samt uppdateringen av dessa, är viktiga byggstenar i den fullt utvecklade EU-strategi som just nu är under arbete. Meddelandet En särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder och rådets slutsatser om Främjande och skydd av barnets rättigheter i EU:s yttre åtgärder – utveckling och humanitära dimensioner är välkomna steg mot en effektiv och övergripande strategi för barn i länder utanför EU.

Vi har nått ett brett och uppmuntrande samförstånd om hur vi ska gå vidare. Utmaningen för EU är nu att se till att åtagandena att skydda och främja barns rättigheter också omsätts i praktisk handling. Vi måste fokusera på genomförandet – och på vilka institutioner, processer och investeringar som behövs för att vi ska kunna identifiera denna särskilda plats för barnen.

Barn som rättsinnehavare

De ledande principer som föreslås i kommissionens handlingsplan om barnets rättigheter i yttre åtgärder är uppmuntrande och innefattar en sammanhållen helhetsstrategi för barns rättigheter, respekt för barns och ungdomars synpunkter, integrering av jämställdhetsperspektivet och lokalt egenansvar. Samtidigt som vi välkomnar hänvisningarna till barnarbete, människohandel, barn som drabbas av väpnade konflikter och alla former av våld mot barn, inbegripet sexuellt utnyttjande och skadliga traditionella sedvänjor, bör vi också beklaga att dessa prioriteringar inte identifierats med hjälp av en lämplig strategi som baseras på barns rättigheter.

EU måste påbörja en grundlig analys av barns rättigheter, som vi kan använda som bas för att välja vilka åtgärder som bör prioriteras. Detta bör göras när lands- och regionstrategidokument och tematiska strategidokument antas eller revideras. Med en strategi som utgår från rättigheter måste vi också ändra vårt sätt att gripa oss an prioriterade åtgärder. Kommissionen måste exempelvis ta hänsyn till kraven på rätt till utbildning vid programplanering av utbildning och rätt till hälsa vid programplanering av hälso- och sjukvård, och se till att även mycket marginaliserade barn – till exempel handikappade och föräldralösa barn – ska få rättvis tillgång till hälso- och sjukvård, utbildning, socialvård och juridiska tjänster. Det är betecknande att rådet i sina riktlinjer om mänskliga rättigheter uttryckligen rekommenderar att barns rättigheter bör inkluderas i den politiska dialogen, i politiska och sektoriella diskussioner.

¹ Lissabonfördraget, artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen.

I kommissionens och rådets dokument erkänns barnens rätt att få sina synpunkter beaktade¹, men för att ge tyngd åt detta och för att se till att det finns tillgängliga resurser och att man vidtar åtgärder, måste vi få se nya initiativ i partnerländer och på EU-nivå. EU:s personal måste få mer och bättre utbildning, framförallt om hur man ska åstadkomma ett effektivt och säkert deltagande från barnens sida. Barnens deltagande bör börja på lokal nivå, och när kommissionen fattar beslut om finansiering bör man prioritera projekt där barn kan delta och där man bygger upp eller stöder existerande nätverk. Man kan fråga sig om stora, enstaka sammanträden kan tjäna något värdefullt syfte. Nätverk och organisationer som arbetar med barns rättigheter bör systematiskt bidra till landstrategidokument och nationella planeringsinstrument, till exempel strategidokument för minskad fattigdom.

Stöd till barnorganisationer behövs särskilt i sårbara situationer, då unga människor är avgörande för försoning och återuppbyggnad. I partnerländer bör man dessutom ge stöd till lärare, hälso- och sjukvårdspersonal och andra som dagligen arbetar med barn.

Orsaker och förebyggande

För att uppnå hållbara förbättringar för barn måste vi rikta in oss på grundorsakerna till att barns rättigheter kränks. Vi ska med andra ord minska fattigdomen, se till att det finns utbildning av hög kvalitet och bekämpa diskriminering. Att göra framsteg inom millennieutvecklingsmålen är därför en viktig del av våra samlade insatser för att identifiera hur barn missgynnas. Vi bör välkomna de upprepade åtagandena från EU:s sida att finansiera millennieutvecklingsmålen, men vi bör också inse att många medlemsstater inte kommer att kunna göra de åtaganden för tidsbestämda budgetstöd som behövs för att nå riktmärkena för 2010. Med tanke på den rådande finanskrisen kan man kanske hävda att det just nu förmodligen är svårare än någonsin att nå dessa mål. Men vi kan inte stå överksamma när vi vet att det dör ett barn var tredje sekund eller att en kvinna dör i barnsäng en gång i minuten.

Att uppnå millennieutvecklingsmål 2 om allmän, grundläggande utbildning är mycket viktigt för att förebygga kränkning av barns rättigheter. Utbildning hjälper till att minska fattigdom och ojämlikhet. Kvinnors och mäns löner ökar med i genomsnitt 10 procent för varje år av utbildning.

Jämställdhet på alla utbildningsnivåer är ett centralt mål inom millennieutvecklingsmål 3. Två tredjedelar av världens 800 miljoner människor som inte kan läsa och skriva är kvinnor och flickor, som helt enkelt inte räknas in i de investeringar som görs i utbildning eller som är fullt sysselsatta med att till exempel bära ved och vatten. Särskilt utbildning av kvinnor anses allmänt som den enskilda sociala investering som ger allra mest utbyte i världen idag. Utbildning av flickor betyder att de får mycket bättre möjligheter att försörja sig. En flicka som har avslutat sin primärutbildning löper mindre risk att få hiv och aids och hon får färre barn som i sin tur har ungefär dubbelt så stor chans att bli vaccinerade och leva till vuxen ålder.

¹ Konventionen om barnets rättigheter, artikel 12.

Utbildning av god kvalitet måste vara en prioritering i situationer med konflikt och instabilitet: av de 72 miljoner barn världen över som inte går i skolan lever mer än hälften (37 miljoner) i instabila, konfliktdrabbade stater. I sådana stater är det särskilt viktigt med utbildning, eftersom skolgången inför ett element av normalitet i barnens liv. Utbildning är också viktigt för att övervinna konflikt och befrämja integration i krigsdrabbade samhällen. Stödåtagandena är emellertid fortfarande otillräckliga och bara 5 procent av det offentliga utvecklingsbiståndet till konfliktdrabbade stater går till utbildning.

Kommissionens plan att rikta in sig på utbildning i sina humanitära hjälpinsatser är en välkommen utveckling. Det är viktigt att höja medvetenheten hos all personal och utveckla operationella riktlinjer inom kontoret för humanitärt bistånd (ECHO) enligt vilka EU åtar sig att inkludera utbildning i alla humanitära insatser i linje med handboken Minimum Standards for Education in Emergencies, Chronic Crises and Early Reconstruction (miniminatormer för utbildning under nödsituationer, långvariga kristillstånd och tidig återuppbyggnad) utgiven av Inter Agency Network for Education in Emergencies – INEE (nätverket för utbildning i nöd- och krissituationer).

Vid sidan av de prioriterade åtgärder som finns upptagna i kommissionens handlingsplan, som är inriktad på att nå ”slutresultat”, måste de förebyggande åtgärderna stärkas. Vid sidan av de prioriterade åtgärder som finns upptagna i kommissionens handlingsplan, som är inriktad på att nå ”slutresultat”, måste de förebyggande åtgärderna stärkas. På nationell nivå är det av yttersta vikt att främja nationella strategier och system för skydd av barn, inklusive lagar, politik och tjänster. Social- och justitieministerierna, liksom nätverk för skydd av barn, bör stödjas så att de kan identifiera utsatta barn och familjer och ge dem stöd **innan** barn kommer till skada. Metoder för barnvänliga budgeterings-, övervaknings- och rapporteringsmekanismer för barn, samordnande organ och oberoende institutioner, t.ex. barnombudsmän, bör stödjas och stärkas på nationell nivå.

Främjandet av allmän registrering av födselar bör prioriteras. Ett barn som inte registreras vid födseln förvägras rätten till en officiell identitet, ett erkänt namn, en familjehistoria och en nationalitet. Registreringen ger varje barn en egen juridisk identitet. Barn som inte har detta skydd är mer utsatta för barnarbete, uttagning till militärtjänst, tidiga äktenskap osv. De allra flesta barn som inte registreras föds i utvecklingsländerna. I en tredjedel av utvecklingsländerna födelseregistreras mindre än 50 procent av barnen.

Institutioner

Lämpliga institutioner är en nödvändig men inte tillräcklig förutsättning för att mer generellt garantera att EU:s politik om mänskliga rättigheter och barns rättigheter genomförs. Den senaste tidens utveckling på EU-nivå har varit uppmuntrande¹, men den institutionella strukturen är fortfarande otillräcklig. Ansvar för att genomföra EU:s strategi för barnets rättigheter måste tydligt definieras och strukturer måste utvecklas för att underlätta samordningen.

¹ EU:s forum för barnets rättigheter, den sektorsövergripande arbetsgruppen för barnets rättigheter (Inter-Service Group on Children's rights) med en undergrupp för yttre förhållanden, kommissionens samordnare för barnets rättigheter, utveckling av UNICEF:s verktygslåda och initiativ för utbildning om barnets rättigheter.

Den föreslagna informella expertgruppen från EU:s olika medlemsstater, som ska arbeta med barns rättigheter, bör påbörja sitt arbete så snart som möjligt. Gruppen bör också följa hur rådets slutsatser genomförs och rapportera om specifika åtgärder som vidtas i försöksländerna. Rutinmässig och periodisk samordning bör äga rum både mellan rådets olika arbetsgrupper för barnfrågor och inom en förstärkt interinstitutionell grupp för barns rättigheter. Kartläggnings- och genomförandeövningar i försöksländerna, som meddelats i rådets slutsatser, bör påbörjas så snart som möjligt för att testa existerande institutioner och lära sig något av detta.

Man bör ta upp det faktum att generaldirektoratet för yttre förbindelser i Bryssel bara har en halv tjänst för barnfrågor. Inom varje EU-delegation borde det finnas någon med ansvar för barns rättigheter. På rådsnivå skulle en särskild representant för barns rättigheter i EU, med erfarenhet och kunskap inom området, kunna säkerställa synlighet och ledarskap. Förutom specialister bör kommissionens hela personal få utbildning i och förses med riktlinjer om frågor som har relevans för barns rättigheter, liksom om möjliga effekter av olika typer av projekt som rör barns rättigheter.

Instrument och förfaranden

Integrering av ett begrepp inom alla EU-områden (mainstreaming) är förvisso bra, men utan tydliga riktlinjer kommer vi inte att nå de uppställda målen. Företrädare för nätverk som arbetar för skydd av barn bör inbjudas till diskussioner om programplanering, och rådgivande grupper från civilsamhället och FN-organ bör bidra med teknisk expertkunskap. I strategidokumentet för olika länder och i tematiska strategidokument bör riktlinjer utfärdas för var och en av de nyckelsektorer som identifierar frågor som rör barns rättigheter, som identifierar hur barns rättigheter kan bli en integrerad fråga och som anger relevanta datakällor och indikatorer. I budgetstöd och i kontrakt om millennieutvecklingsmålen bör man inkludera specifika mål och indikatorer som gäller barn. I detta avseende välkomnar vi kommissionens avsikt att uppmuntra partnerländerna att skapa nationella handlingsplaner för barn, med tydliga referenspunkter, mätbara mål, tidsramar och granskningsmekanismer.

Halvtidsöversynen av landstrategidokumentet för utvecklingssamarbete och landstrategidokumentet för AVS-länderna bör användas som ett tillfälle inte bara för en grundlig situationsanalys av barns rättigheter utan också för en systematisk genomgång av vad som hittills har uppnåtts. Där så behövs bör landsstrategidokument och tematiska strategidokument anpassas enligt principerna för lokalt egenansvar och man bör se till att barn och civila samhällsorganisationer deltar.

Investering

Det är väsentligt att kommissionen har en tydlig bild av hur de åtaganden som gjorts kan omsättas i förutsägbara och långsiktiga projekt och finansiella åtaganden. Det kan bli nödvändigt med specifika projekt om barn inom de geografiska programmen för utvecklingssamarbete, eventuellt inom oprioriterade områden, liksom inom Europeiska utvecklingsfonden. Kommissionen bör offentliggöra en översikt över var och hur man har använt medel för att stödja barnspecifika millennieutvecklingsmål – på samma sätt som man gjorde för jämställdhetsfrågorna under 2008 års givaratlas. De finansiella verktygen och procedurerna bör bli ”mer flexibla” för att åstadkomma snabba och samtidigt hållbara reaktioner för projekt som handlar om barns rättigheter och behov.

Politisk sammanhållning för barn

Det finns EU-politiska områden som har en direkt inverkan på barn och som inte nämns i meddelandet – exempelvis migrationsreformen och reformen av säkerhetssektorn. Vi behöver inte bara politisk sammanhållning mellan olika sektorer (som alla stöder samma mål), vi måste också se till att inget politiskt område ”skadar” ett annat.

Vid konsekvensanalyser – till exempel av handel – får man inte betrakta barn som om de vore vuxna.

Europaparlamentets roller

Parlamentet måste spela en mer samordnad, systematisk roll vid övervakningen av EU:s åtaganden när det gäller barn. Europaparlamentets årsrapport om de mänskliga rättigheterna bör inkludera en tydlig del där man analyserar åtagandenivån när det gäller barns rättigheter. De respektive parlamentsutskotten bör utse var sin ledamot som ska driva frågan om barns rättigheter och som ska fungera som kontaktpunkt. För att skapa nödvändig sakkunskap kan utbildningstillfällen för parlamentsledamöterna organiseras.

Parlamentsledamöter som deltar i den gemensamma parlamentsförsamlingen och som företräder AVS-länderna och Europaparlamentet bör bygga vidare på existerande initiativ om barns deltagande och involvering genom att bjuda in värdlandets barnorganisationer. Liknande åtgärder bör vidtas av Eurolat. Ett annat alternativ är att skapa en ungdomsplattform för EU-Afrika som skulle kunna bidra till gemensamma handlingsplaner för EU-Afrika och en ungdomsplattform för den gemensamma parlamentsförsamlingen.

Europaparlamentet spelar en allt viktigare roll när det gäller att utforma strategier och program genom sin rätt till demokratisk insyn. Utskotten bör upprätta gemensamma riktlinjer för analys av kommissionens förslag för att se till att frågor som rör barns rättigheter beaktas i parlamentets kommentarer och slutsatser.

Vi bör öka vårt engagemang i och stöd till nationella parlament i utvecklingsländerna. Deras granskning av program (och i fråga om AVS, av landsstrategi- och regionstrategidokument), kommer att bli en viktig del av insatserna för att se till att barns rättigheter och intressen får lämplig prioritet av respektive regering.

20.1.2009

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTRIKESFRÅGOR

till utskottet för utveckling

över en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder
(2008/2203(INI))

Föredragande: Milan Horáček

FÖRSLAG

Utskottet för utrikesfrågor uppmanar utskottet för utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet understryker att hälften av jordens befolkning är barn. I detta sammanhang betonas vikten av att se barnets rättigheter som ett prioriterat område i EU:s utvecklingspolitik. Parlamentet påminner om att barnets rättigheter gjordes till en oförytterlig del av de allmänna mänskliga rättigheterna genom FN-konventionen om barnets rättigheter och uppmanar därför rådet och kommissionen att ta med denna fråga i varje bilateral och multilateral dialog om mänskliga rättigheter och politik och att ta med barnets rättigheter i politiken på områdena för sociala frågor, utbildning och ekonomi.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att högprioritera barnets rättigheter i sin dialog med utvecklade länder och medelinkomstländer och att samordna verksamheten för att ta itu med vissa särskilt svåra frågor (exempelvis Kinas roll i Sudan, barn i väpnade konflikter osv.).
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och EU:s medlemsstater att främja genomförandet av konventionen om barnets rättigheter och de därtill hörande protokollen och att öka stödet till sådana reformer av tredjeländers rättssystem som utformas för att skydda barn.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka samstämdheten i åtgärderna för stöd till barnets rättigheter och mellan det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR) och tematiska och geografiska budgetposter, och att ta hänsyn till de mest utsatta barnen, särskilt till dem som berörs av väpnade konflikter och befinner sig i en situation efter en konflikt samt till dem som lever i de minst utvecklade

länderna.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i den politik som riktar sig till östliga och sydliga grannländer ta med frågorna om gatubarn och kampen mot människohandel med barn, och att samordna resurserna inom det europeiska grannskaps- och partnerskapsinitiativet och EIDHR för att nå detta mål. Man måste analysera och bekämpa orsakerna till människohandel med barn och handel med mänskliga organ, särskilt när offren är romska barn.
6. Europaparlamentet uppmanar EU att utöka det tematiska programmet om asyl och migration, som är en del av instrumentet för utvecklingssamarbete, med stöd till särskilt utsatta grupper som exempelvis barn till migranter och barn som lever i fattigdom.
7. I sina yttre åtgärder bör EU kraftigt uppmuntra tredjelandsregeringar att uppfylla internationella normer för barnets rättigheter, särskilt när det gäller att erbjuda barnen grundläggande sociala välfärdstjänster som gratis skol- och dagismat och tillgång till hälso- och sjukvård. Samtidigt betonar Europaparlamentet att garantier för barns rättvisa tillgång till utbildning under väpnade konflikter och efter konflikter utgör en viktig investering i konfliktförebyggande verksamhet.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att låta kampen mot straffrihet ingå i sina yttre åtgärder och förbindelser med tredjeländer, vilket är en viktig åtgärd för att förebygga kränkningar av barnets rättigheter.
9. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att i sina yttre åtgärder ägna särskild uppmärksamhet åt situationen för barn som möts av diskriminering, inbegripet barn som lever i konflikt med lagen och barn som frihetsberövats och placerats i slutna institutioner. Barn bör få enklare tillgång till rättvisa och till specialanpassat stöd, och deras ålder måste beaktas under hela rättsförfarandet med hjälp av särskilda skyddsåtgärder.
10. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att, när man förhandlar med tredjeländer om handlingsplaner för rättsliga och inrikes frågor, ta upp frågan om rättvisa för ungdomar och att beakta inte enbart ratificeringen av relevanta internationella och regionala normer utan även deras effektiva efterlevnad.
11. Europaparlamentet betonar att det i EU:s förbindelser med utvecklade länder och medelinkomstländer också är viktigt att ge barnen en anständig framtid och att förbättra deras sociala status, värdesystem, möjligheter och visioner.
12. Europaparlamentet understryker att det i EU:s förbindelser med utvecklade länder och medelinkomstländer är ytterst viktigt med projekt för utveckling av barnens sociala kompetens, tolerans, solidaritet och ansvar för miljön, särskilt i samband med kampen mot klimatförändringarna.
13. Europaparlamentet betonar att överdriven användning av tv, dataspel och Internet hos barn lätt leder till våld, isolering, nedstämdhet, övervikt och avvikande socialt beteende. Därför anser parlamentet att man bör främja kontroll av innehållet och rådgivnings- och upplysningskampanjer som riktar sig till föräldrar.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	20.1.2009
Slutomröstning: resultat	+: 46 -: 0 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Vittorio Agnoletto, Angelika Beer, Monika Beňová, Călin Cătălin Chiriță, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Jas Gawronski, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebeck, Philippe Morillon, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Janusz Onyszkiewicz, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Bernd Posselt, Libor Rouček, Christian Røvsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Kinga Gál, Aurelio Juri, Aloyzas Sakalas, Inger Segelström

6.11.2008

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR OCH UTBILDNING

till utskottet för utveckling

över en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder
(2008/2203(INI))

Föredragande: Ljudmila Novak

FÖRSLAG

Utskottet för kultur och utbildning uppmanar utskottet för utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ, som klargör att alla överenskommelser om grundläggande mänskliga rättigheter gäller lika mycket för barn som för vuxna. Parlamentet betonar att barn åtnjuter en rad särskilda rättigheter, exempelvis barnets rättigheter som fastställts i FN:s konvention om barnets rättigheter.
2. Europaparlamentet kräver att skyddet av barnets rättigheter i enlighet med FN:s konvention om barnets rättigheter ska ges en central plats i Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheters fleråriga rambeslut. Parlamentet anser att byrån bör bygga upp ett nätverk med internationella organisationer, barnombudsmän och icke-statliga organisationer, för att man ska dra nytta av deras kunskaper och erfarenheter.
3. Europaparlamentet kräver att barnets rättigheter ska integreras i Europeiska unionens samtliga yttre åtgärder och verksamheter. Detta gäller särskilt för den europeiska grannskapspolitiken, de strategiska partnerskapen och utvidgningsprocessen. Parlamentet anser att det är viktigt att använda ändamålsenliga instrument för att verkligen skydda barnets rättigheter.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en rapport, i vilken det klargörs om befintliga internationella överenskommelser mellan Europeiska unionen och tredjeländer redan innehåller en rättsligt bindande bestämmelse om skydd av barnets rättigheter eller, för det fall de inte gör det, om en sådan skulle kunna införas i överenskommelserna.

5. Europaparlamentet kräver att de Europeiska gemenskaperna ska ansluta sig till FN:s konvention om barnets rättigheter och dess två frivilliga protokoll och till Europarådets motsvarande överenskommelser, inbegripet den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt till övriga överenskommelser, som rör verkställande av barnets rättigheter, adoption, sexuellt utnyttjande, barnarbete, skydd av barn som drabbas i väpnade konflikter och missbruk av barn.
6. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater, som hittills inte utsett någon barnombudsman i den mening som avses i kravet från FN:s kommitté för barnets rättigheter, att göra detta så snart som möjligt. Parlamentet uppmanar samtidigt Europeiska unionen och medlemsstaterna att anslå medel för det europeiska nätet för barnombudsmän.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka sitt stöd till utvecklingsländerna i samband med införlivandet av bestämmelserna i FN:s konvention om barnets rättigheter och de frivilliga protokollen i nationell lagstiftning.
8. Europaparlamentet anser att det är absolut avgörande att så mycket som möjligt uppmärksammas barn- och mödrautbildning, särskilt inom ramen för samarbetspolitiken med utvecklingsländer, och att ta itu med fattigdomen bland barn som en av rötterna till ungdomsbrottslighet, narkotikamissbruk, våld och socialt utanförskap.
9. Europaparlamentet påpekar att de kommande tillvägagångssätten bara kan lyckas om icke-statliga organisationer, föräldraföreningar och utbildningsinrättningar övervakar dessa långsiktigt inrättade åtgärder på ett målinriktat och effektivt sätt. Parlamentet betonar att nationella initiativ och politiska strategier också måste integreras i dessa tillvägagångssätt i ökad omfattning.
10. Parlamentet påpekar att varje strategi för barnets rättigheter måste byggas på de fyra grundläggande principerna i FN:s konvention om barnets rättigheter: skydd mot alla former av diskriminering, barnets bästa ska komma i främsta rummet, barnets rätt till liv och utveckling samt barnets rätt att få komma till tals.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	6.11.2008
Slutomröstning: resultat	+: 21 -: 3 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Maria Badia i Cutchet, Ivo Belet, Nicodim Bulzesc, Marie-Hélène Descamps, Jolanta Dičkutė, Věra Flasarová, Milan Gaľa, Vasco Graça Moura, Luis Herrero-Tejedor, Ruth Hieronymi, Ramona Nicole Mănescu, Manolis Mavrommatis, Ljudmila Novak, Dumitru Oprea, Zdzisław Zbigniew Podkański, Christa Prets, Pál Schmitt, Helga Trüpel, Thomas Wise, Tomáš Zatloukal
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Erna Hennicot-Schoepges, Ewa Tomaszewska, Cornelis Visser, Jaroslav Zvěřina

20.1.2009

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN

till utskottet för utveckling

över en särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder
(2008/2203(INI))

Föredragande: Anna Záborská

FÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män uppmanar utskottet för utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- med beaktande av det handlingsprogram som inrättas genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 293/2000/EG av den 24 januari 2000 om att anta ett program för gemenskapens insatser (Daphne-programmet) (2000–2003) för förebyggande åtgärder i kampen mot våld mot barn, ungdomar och kvinnor¹, och av följande skäl:
 - A. Man måste beakta punkt 9 i det handlingsprogram som antogs vid den fjärde internationella kvinnokonferensen i Peking den 4–15 september 1995 och som även är en grundprincip som framhölls vid alla internationella konferenser under förra årtiondet om barns rättigheter.
 1. Europaparlamentet påminner om att EU:s utrikesstrategi för barns rättigheter bör utgå från värderingar och principer som fastställs i den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter, särskilt artiklarna 3, 16, 18, 23, 25, 26 och 29, och i FN:s konvention om barnets rättigheter och dess två frivilliga protokoll.
 2. Europaparlamentet fördömer alla övergrepp mot barn, även inom familjen, och påminner om att det överallt i världen är barnen som i första hand utsätts för en mängd övergrepp. Det är alltså viktigare än någonsin att inleda kraftfulla insatser för att bekämpa barnövergrepp.
 3. Europaparlamentet betonar att kampen mot barnarbete måste intensifieras i länder där

¹ EGT L 34 , 9.2.2000, s. 1.

barn måste arbeta av ekonomiska skäl och för att överleva. De svåra, oacceptabla och farliga förhållandena kring barnarbetare ökar inte bara barnens utsatthet gentemot vuxna utan påskyndar även den mest skadliga konsekvensen, nämligen att de inte får någon utbildning.

4. Europaparlamentet understryker att man vid alla insatser för barns rättigheter måste ta hänsyn till den prioriterade ställning som barnets föräldrar och närmaste släkt har, liksom dess primära vårdare och vårdnadshavare, och särskild vikt bör läggas vid moderns förbättrade ställning.
5. Europaparlamentet framhåller att FN:s konvention om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar måste respekteras, så att rättigheterna för barn i migrerande familjer tryggas.
6. Europaparlamentet påminner emellertid om att barn som möter svårigheter i familjen kan gynnas av att tillfälligt skiljas från sin familj, om detta är en skyddsåtgärd, framför allt när föräldrarna har psykosociala eller psykiska problem eller det förekommer våld inom familjen, trakasserier och sexuella övergrepp.
7. Europaparlamentet understryker att barnets intresse måste prioriteras framför alla andra hänseenden och att man således måste försöka finna de bästa lösningarna för övergivna eller föräldralösa barn och fundera över behovet av att erbjuda dessa barn, som lever under mycket svåra känslomässiga och psykiska omständigheter, en adoptivfamilj utanför hemlandet när en lösning inte kan hittas i hemlandet.
8. Europaparlamentet fördömer alla typer av våld mot barn: fysiskt, psykiskt, sexuellt och strukturellt våld, barn i väpnade konflikter, slaveri, barnarbete, handel med barn eller deras organ, barnarbete, barnpornografi, barnprostitution och pedofili, liksom aspekter som hänger samman stor fattigdom som gör att de inte kan få nödvändig sjukvård, hämmar deras fysiska och psykiska utveckling och utsätter dem för näringsbrist och svält. Parlamentet fördömer den arvshygieniska könsdiskriminering som blir allt vanligare i vissa länder och uppmanar kommissionen att inrätta ett hjälpprogram och psykologiskt stöd för barn som kommit till genom massvåldtäkt och för deras mödrar.
9. Europaparlamentet framhåller att det är absolut nödvändigt att kräva att alla barn i världen folkbokförs genast efter födseln.
10. Europaparlamentet fördömer särskilt överträdelser av kvinnors och unga flickors rättigheter, till exempel s.k. ”hedersbrott”, tvångsgifte, könsstympning och andra skadliga traditionella sedvänjor, som inte kan rättfärdigas under några omständigheter och aldrig får tolereras, och kräver att arbetet för att ge flickor bättre utbildningsmöjligheter intensifieras. I detta sammanhang är det viktigt att framhålla att utbildning är en viktig aspekt av skyddet mot utnyttjande.
11. Europaparlamentet framhåller att det behövs ett bättre tillvägagångssätt för att ta itu med unga flickors problem och föreslår därför att flickor bör få en övergripande utbildning som omfattar såväl allmänna kunskaper som bättre problemlösning i vardagen och under krisperioder.

12. Europaparlamentet begär att mottagar- och givarländerna av utvecklingsstöd i alla sina utbyten systematiskt inbegriper en hälsoklausul om skydd av barn, som faller offer för stor fattigdom och undernäring och drabbas av lunginflammation, diarré eller malaria – de främsta orsakerna till barnadödligheten i utvecklingsländerna. Vidare begär parlamentet att dessa länder använder sig av en metod som tar hänsyn till jämställdhetsaspekten för att komma till rätta med den flerfaldiga diskrimineringen av kvinnor och flickor. Dessutom uppmanas kommissionen att öka det ekonomiska stödet till prioriterade hälsoinsatser för barn i programmen för utvecklingssamarbete.
13. Europaparlamentet uppmanar EU att kraftfullt bekämpa alla former av diskriminering av flickor (från befruktningen) och att avsätta tillräckliga resurser för att bekämpa den ojämlikhet som följer av denna.
14. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att prioritera rätten till utbildning, särskilt för flickor, inom biståndsprogram och den politiska dialogen med partnerländerna. Parlamentet framhåller behovet av att bekämpa den ihållande diskrimineringen i fattiga familjer som inte kan betala skolavgifter för alla sina barn och då väljer att låta pojkar gå i skolan medan flickorna får stå tillbaka.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i EU:s utvecklingspolitik betona vikten och nödvändigheten av att alla barn i tredjeländer folkbokförs från födelsen samt att koppla EU:s biståndsprogram till krav på obligatorisk folkbokföring av alla barn.
16. Europaparlamentet uppmanar hjälporganisationer och internationella biståndsorganisationer att se till att lämpligt bistånd och tillräckliga resurser verkligen når barnen och inte försvinner på vägen.
17. Europaparlamentet uppmärksammar den särskilt svåra situationen för hiv-smittade och aidssjuka barn och barn som blivit föräldralösa på grund av aids. Parlamentet fördömer särskilt våldtäkter som begås mot kvinnor och unga flickor i tron att samlag med en oskuld kan bota aids, och kräver att det anordnas lokala informationskampanjer för att undanröja denna vantro och på så sätt skydda framför allt flickor.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	20.1.2009
Slutomröstning: resultat	+: 17 -: 2 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Hiltrud Breyer, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Claire Gibault, Lívia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Urszula Krupa, Roselyne Lefrançois, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Zita Pleštinská, Eva-Britt Svensson, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Gabriela Crețu, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Maria Petre

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	21.1.2009
Slutomröstning: resultat	+: 28 -: 0 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Margrete Auken, Thijs Berman, Josep Borrell Fontelles, Danutë Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Corina Crețu, Alexandra Dobolyi, Beniamino Donnici, Fernando Fernández Martín, Juan Fraile Cantón, Alain Hutchinson, Madeleine Jouye de Grandmaison, Filip Kaczmarek, Maria Martens, Luisa Morgantini, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Anna Záborská, Jan Zahradil, Mauro Zani
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Maria Berger, Raymond Langendries, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Anne Van Lancker
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Michael Cashman